ਏ. ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੌਰ @ਪੀ. ਪੀ. ਕੌਰ @ਸੋਨੀ

ਵੀ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

ਬੀ. (2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 283)

28 ਜੁਲਾਈ, 2020

[ਐੱਨ. ਵੀ. ਰਮਨਾ, ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਐਸਐਸ.366ਏ ਅਤੇ 506 - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸੀ. ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਨਾਬਾਲਗ ਪੀੜਤ (ਪੀਡਬਲਯੂ 1) ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ - ਉਸ ਨੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਲੁਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਡੀ. ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ 2) ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ - ਮੁੰਡਾ ਭੱਜ ਗਿਆ - ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਦਲਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਯੂ/ਐਸ. 313, ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਯੂ/ਐਸ. ਐਸ.366ਏ, 506 - ਆਯੋਜਿਤ: ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ - ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੁੰਡੇ ਈ. ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹਨ - ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਿੰਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਸੀ ਜਾਂ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਗਾਇਬ ਹਨ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਦਲਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮਾਂ ਐੱਫ. ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਜੀ. ਤੋਂ ਪਰੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ 366A ਅਤੇ 506 ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ -ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ., 1973 -s.313।

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ, 1973 -s.313- ਆਯੋਜਿਤ : ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ 313 ਜਾਂਚ ਪੜਾਅ ਤੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਐਚ. ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਬਚਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੇ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ - ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ - ਪ੍ਰਭਾਵ-ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬੀ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੀ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਡੀ

1.1 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ।ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 366ਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਮਰ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਸਨ। ਜੇ ਮੁੰਡਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਘਾਟ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 11,13,15] [515-ਏ-ਸੀ; 516-ਏ; 516-ਡੀ].....

ਈ

ਐੱਫ

1.2 ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੋ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਜੋ

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹਨ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਿੰਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਲੜ਼ਕੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਸੀ ਜਾਂ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਜੀ

ਐਚ

ਏ. ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਗਾਇਬ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।[ਪਾਰਸ 16,17,19 ਅਤੇ 20] [516-ਜੀ-ਐਚ; 517-ਏ, ਸੀ; 518-ਬੀ-ਸੀ]

1.3 ਇੱਕ ਵਾਰ ਐੱਸ.313 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਬੀ. ਬਚਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੇ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਦਲਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।ਉਸ ਦਾ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਕੋਈ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ 'ਬੀਐੱਸ' ਵਿਰੁੱਧ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਜੋਂ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।ਡੀ. ਸੀ. ਡਬਲਯੂ.-1, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 'ਬੀ. ਐੱਸ.' ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਕਿ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-2 ਬੀ. ਐੱਸ. ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੂੰਘਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਡੀ. ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਕਲੌਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।[ਪਾਰਸ 21-25] [518-F-H; 519- A-G]
ਈ.

ਕਾਮਿਜ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ **ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1948 ਪੈਟ 73-ਮਨਜ਼ੂਰ।**
ਮੂਸਾਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ, **(2009) 14 ਐਸ ਸੀ ਸੀ ਐੱਫ541 : [2009] 9 ਐੱਸ ਸੀ ਆਰ 1135;** ਤਖਾਜੀ ਹੀਰਾਜੀ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰ
ਐੱਫ. ਕੁਬਰਸਿੰਗ ਚਮਨਸਿੰਗ ਅਤੇ ਓਰਸ। **(2001) 6 ਐੱਸ ਸੀ ਸੀ 145;**
ਰੀਨਾ ਹਜ਼ਾਰਿਕਾ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ **(2019) 13 ਐੱਸ ਸੀ ਸੀ 289:**
[2018] 13 ਐੱਸ ਸੀ ਆਰ 1108; ਐੱਮ. ਅੱਬਾਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ **(2001)**
10 ਐੱਸ ਸੀ ਸੀ 103; ਮਾਣਿਕ ਤਨੇਜਾ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ
ਜੀ. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅ ਨ ਰ. (2015) **7 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 423 : [2015] 1 ਐੱਸ ਸੀ ਆਰ 156 - ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।**
ਭੂਪਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2003)
8 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 551 : [2003] 4 ਸਪਲਿ. ਐੱਸ ਸੀ ਆਰ 792 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਚ.

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2003] 4 ਸਪਲਿ.ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 792 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 2
[2009] 9 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1135 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 14 ਬੀ
(2001) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 145 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 15
[2018] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1108 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 21
(2001) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 103 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋਪੈਰਾ 21
[2015] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 156 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 25

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ : 2011 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 283. ਸੀ

1999 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 305-ਐੱਸ. ਬੀ. ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 30.11.1999 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਦੁਸ਼ਯੰਤ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਦਿਨੇਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਮਨੂ ਪਰਾਸ਼ਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਸਪ੍ਰਿਤ ਗੋਗੀਆ, ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ. ਡੀ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਈ

ਸੂਰੀਆ ਕੰਟ, ਜੱਜ

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 30.11.1999 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 27.02.1999 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁ.2000 ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ("ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ".) ਦੀ ਧਾਰਾ 366ਏ ਅਤੇ 506 ਤਹਿਤ। ਐੱਫ

ਤੱਥ ਅਤੇ ਕੇਸ ਇਤਿਹਾਸ

2. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 24.02.1996 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀੜਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਲੁਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਜੀ

[1] ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ/ਪੀੜਤ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਭੂਪਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2003) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 551.

ਏ. 19.02.1996, ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲੜਕੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2), ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।ਮੁੰਡਾ ਤੁਰੰਤ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਭੱਜ ਗਿਆ।ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਬੀ.ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ।ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸੀ. ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

3. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਡੀ. (ਪੀਡਬਲਯੂ-1), ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2), **ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨ** (ਪੀਡਬਲਯੂ-3), ਪੀੜਤ ਦੀ ਉਮਰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਅਕ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ, ਗੁਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (ਡੀ. ਡਬਲਯੂ.-1) ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ("ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ".) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਲਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਈ. ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਬਦਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ।

4. ਇਸ ਬਦਲਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੰਭਵ ਐੱਫ. ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ, ਅਸੰਭਵ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡੀ. ਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਰਿੰਦਾ (ਕਰਮਚਾਰੀ) ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

5. ਡੀ. ਡਬਲਯੂ.-4 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਸੱਤਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 12.04.1982 ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।ਧਾਰਾ 366ਏ ਜਾਂ 506 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਾਂ ਕੀ ਹਰੇਕ
ਐਚ.

ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੱਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ। ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾਂ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਖ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੀ ਹਲਕੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਕਾਰਨ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਆਜ਼ਾਦ ਗਵਾਹਾਂ, ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਜਾਂ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਦਰਸ਼ਕ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਝਿਜਕਦੇ ਸਨ।
ਸੀ

6. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੀੜਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਵੀ ਸੀ।।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 366 ਏ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 2,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ) ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਤਹਿਤ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।
ਡੀ
ਈ

7. ਦੁਖੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ

ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਫਸਾਵੇ। ਪੀੜਤ ਦੀ ਨਾਬਾਲਗਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਾਂਗ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾਂ ਪਛਾਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਐੱਫ

ਜੀ

ਐਚ

ਏ **ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਝਗੜੇ**

8. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸਟਾਰ-ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।ਐੱਫ. ਆਈ. ਬੀ ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਨਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਸੰਸਕਰਣ ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ ਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਉਦੋਂ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਸੀ ਜੋ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੰਗੀਨ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਈ ਦੇ ਕੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠੇ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

I. ਵਿਆਪਕ ਸਰਵ ਸਧਾਰਨਕਰਨ ਅਤੇ ਸਤਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਐੱਫ 10. ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ।ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜੀ ਗਿਆ ਹੈ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਰਕ ਆਮ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਕਰਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚ ਹੋਵੇ।ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮਾਪੇ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਐਚ

11. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦਾ ਪਿਤਾ ਘਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ।ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਜੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ।ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 366ਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਖਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀੜ੍ਹਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।ਦੂਜੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਤੱਕ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜਿਕ ਮੰਚ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸੀ

12. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁਰਸ਼ ਸਹਿਯੋਗੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲੜ੍ਹਕੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਲੜ੍ਹਕੇ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤਸਕਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ। ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਡੀ
ਈ
ਐੱਫ

II. ਘਟੀਆ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ

13. ਮੂਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਗੰਭੀਰ ਯਤਨ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਛੱਡੋ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀਡਬਲਯੂ-1 ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਕੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੀ
ਐਚ

ਏ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਮਰ, ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਸਨ।ਜੇ ਮੁੰਡਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ।

14. ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਪਾਟ ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮੀਆਂ ਹਨ।ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਬੀ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ 24.02.1996 ਉੱਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਪੀੜਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ – ਇਨ - ਚੀਫ਼ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।ਇਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ, ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਸੀ ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ[2] ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।.

15. ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਮੀ ਹੈ।। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਡੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੱਗਰੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਘਾਟ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। **ਤਖਾਜੀ ਹੀਰਾਜੀ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁ**ਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ **ਕੁਬਰਸਿੰਗ ਚਮਨਸਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ** [3] ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ:

ਈ 19. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥਕ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਟ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪਦਾਰਥਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"।

ਐੱਫ

III. ਵਿਰੋਧੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ

ਜੀ 16. ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੱਗਰੀ-ਆਨ-ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਬੇਪਰਵਾਹ ਜਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ

---

[2] ਮੁਸਊਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ, (2009) 14 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 541,11-15.

[3](2001) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 145.

ਐਚ

ਸੀ

ਘੋਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਡੀ

17. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥਕ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਨ। ਇਹ ਕਾਰਨ, ਸਾਡੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਟਾਰ-ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਈ

18. ਪਹਿਲਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਾਹਰੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਅਤੇ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਪੀੜਤ ਦਾ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ 26 ਸਾਲ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਂਟ-ਸ਼ਰਟ ਪਾਈ ਹੋਈ ਦੱਸਿਆ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਉਮਰ 18-19 ਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬੈਨੀਅਨ, ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਅਤੇ ਗੰਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਅਗਿਆਤ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ, ਪੀੜਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ 2 ਤੋਂ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਸੀ। ਚੌਥਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਅਸਫਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਖੁਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੁਆਰਾ "ਪੱਥਰ" (ਪੱਥਰ) ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਦੇ ਉਡੀਕ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ "ਕੰਕਰੀਟ ਬੈਂਚ" ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-5 ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬੱਸ ਅੱਡੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਐੱਫ

ਜੀ

ਐਚ

ਏ ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏ. ਐੱਸ. ਆਈ. ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਜੀਪ ਦੇ ਬੋਨਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ

ਬੀ 19. ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2ਸਤਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲਿੰਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮਰਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਗਾਇਬ ਹਨ।

20. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਭਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੀੜਤ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ 10 ਮਿੰਟ ਦੀ ਪੈਦਲ ਦੂਰੀ ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਦੂਰ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ।

ਡੀ **IV. ਧਾਰਾ 313 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ**

21. ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 313 (1) (ਬੀ) ਰਾਹੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਈ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 313 (4) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।[4] ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਐੱਫ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਦਲਵੇਂ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।[5] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਬਚਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੇ।

ਜੀ 22. ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਦਲਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬਚਾਅ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ

[4] ਰੀਨਾ ਹਜ਼ਾਰਿਕਾ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ, (2019) 13 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 289,19.

[5] ਐਮ ਅੱਬਾਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ, (2001) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 103,10.

ਐਚ

ਏ

ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਵਿਰੁੱਧ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀ

23. ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤੀਜੇ ਪੱਖ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ (ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਲ ਤਸਕਰ ਕਹਿਣ) ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੀ

24. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੀ ਡਬਲਯੂ-1, ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਵਾਜਬ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੀ. ਡਬਲਯੂ.-1 ਵੱਲੋਂ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪੀ. ਡਬਲਯੂ.-2 ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀ ਡਬਲਯੂ-2 ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ/ਆਮ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਭੋਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੂੰਘਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਡੀ

ਈ

v. ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਦਾ ਦੋਸ਼

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ/ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਚਾਰਨ, ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. [6] ਦੀ ਧਾਰਾ 506 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਫਲ ਸਜ਼ਾ ਦੀ

ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਚਾਰਜ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਖਰੀਦ' ਦੇ ਮੁੱਖ ਚਾਰਜ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਕਲਮੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।[7]

ਐੱਫ

ਜੀ

---

[6] ਮਾਨਿਕ ਤਨੇਜਾ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ., (2015) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 423,12.

[7] ਕਾਮਿਜ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1948 ਪੈਟ 73,5.

ਐਚ

ਏ **ਸਿੱਟਾ**

26. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 366ਏ ਅਤੇ 506 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ|